

en 4-aarig Bevilling, det kunne vi takke det ærede Medlem for Assens (Berntsen) for, og jeg er ham meget taknemmelig derfor. Var det blevet en fortløbende Bevilling, havde det sikkert nu været langt vanskeligere at komme bort fra den.

Denne Bevilling har været meget upopulær i Befolkningen; Befolkningens sunde Sans har været imod den, og hvis den overhovedet har gjort Gavn, tror jeg, at det har været den, at det arbejdende Landbrug er kommet til at se, at det er ikke enhver Bevilling paa Landbrugsministerens Budget, som der er Anledning til at raabe Hurra for.

Jeg tror imidlertid, at denne Bevilling har gjort adskillig Skade. De, der fik Avlscentrer-Prædikaterne, vare Besætninger, som i Forvejen af Befolkningen vare anerkendte som nogle af de bedste, og som det derfor var unødvendigt at udpege. Og de, der fik Præmierne fra 1500—3000 Kr., vare Folk, der i Forvejen, netop fordi de havde gode Besætninger, kunde sælge Avlsdyr til gode Priser. Tillige førte den Etikette, der blev sat paa disse Besætninger, til, at ikke alene gode, men ogsaa mindre gode Dyr fra disse Avlscentrer kunde sælges til store Priser, hvorimod de, der stod uden for Ringen, og som ikke havde Monopol, men som muligvis stod med bedre Dyr, ikke havde nær saa let ved at faa disse afhændede. Paa denne Maade har Bevillingen bidraget til over for nogle private at svække Energien og Lysten til at arbejde videre fremad. De ræsonnere saaledes: det nytter ikke noget, hvad vi gøre nu; over for disse Avlscentrer med deres Statsstempel og den Etikette, der er bleven sat paa disse Besætninger, og som er bleven udnyttet i Reklamens Tjeneste, ere vi nødte til at nedlægge Vaabnene.

Denne Bevilling er endelig ogsaa bleven meget dyrt administreret. Jeg skal henvise til Folketingstidenden for 1899—1900. Tillæg B. Der oplyses, at i de første 3 Aar, Bevillingen løber, er der beregnet at ville medgaa 58,200 Kr. til Præmier, men at der til Kontrol, Konkurrence osv., altsaa for at faa disse 58,200 Kr. udgivne, vil medgaa 70,698 Kr. I Tillæg B.

for 1898—99 se vi, at der til den første Konkurrence, som var 1-aarig, var der for Jyllands Vedkommende beregnet at ville medgaa et Beløb af 13,500 Kr. Det Aar var der netop 13 Besætninger under Kontrol i Jylland, og de Herrer ville let kunne regne ud, at der for at holde hver saadan enkelt Besætning under Kontrol er medgaaet et Beløb af ca. 1000 Kr. Ærede Medlemmer ville vistnok indrømme, at disse Konkurrencer have været urimeligt dyre, og Mindretallet har da ogsaa stillet et Ændringsforslag, som tager Sigte paa, at der ved fremtidige Konkurrencer økonomiseres noget mere med Statens Midler, saa at der ikke bliver ruttet med dem saaledes som hidtil. Jeg skal senere komme tilbage til dette Ændringsforslag.

Af denne Avlscentrerbevilling fik Bornholm 1500 Kr. til Oprettelse af en Hesteopdrætningsanstalt. Bornholm fik siden andre 1500 Kr., og faar altsaa nu i alt 3000 Kr. Samtidig fik Lolland-Falster 4,000 Kr., og i Ly af disse to Tilskud rejste der sig saa to Hesteopdrætningsanstalter. Det var ganske naturligt, at der ogsaa var andre, som kunde ønske at faa Del i den dejlige Lammesteg. Sjællænderne ønskede ogsaa at være med, og der oprettedes et Avlscentrum ude ved Frederiksborg. De søgte Tilskud dertil, men fik intet. Der var sandsynligvis paa dette Tidspunkt disponeret over Bevillingen. Avlscentrerbevillingen udløber i Aar og vil altsaa falde væk af sig selv, for saa vidt den ikke bliver fornyet.

Dette er i Korthed det For spil, der er gaaet forud for den Kommissions Nedsættelse, der skulde tage under Overvejelse at stille Forslag om en Revision af Husdyrloven. Kommissionen fandt imidlertid, at de Principper, man var slaæet ind paa ved Avlscentrerbevillingen, burde fastslaaes, og foreslog i § 15 — nærværende Forslag er i alt væsentligt det samme som Kommissionens Forslag — Tilskud til Oprettelse af Opdrætterforeninger, som ogsaa ere blevene kaldte Avlscentrer, paa flere Hænder. I §§ 18 og 19 foreslaas der Tilskud til Hesteopdrætningsanstalter og i § 20 Tilskud til Udpegning og Bedømmelse af Avlscentrer.